

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobkyně **V. K.**, bytem 9, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25, o výpočet invalidního důchodu, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 2. 2012, č.j.

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2. 2. 2012 změnila žalovaná výrok svého rozhodnutí ze dne 8. 12. 2011 tak, že původní výrok doplnila o výrok: „Podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a čl. II, bodu 14 zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, náleží účastníci řízení doplatek plného invalidního důchodu ode dne 1. 1. 2006 do 15. 1. 2012“. Ve zbytku se rozhodnutí potvrzuje.

Žalovaná svým rozhodnutím ze dne 8. 12. 2012 přiznala účastníci řízení od 3. 1. 2003 plný invalidní důchod podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2003. V tomto rozhodnutí byla započtena nová doba pojištění (období od 1. 1. 1984 do 31. 12. 1984) a stanoveno, že doplatek důchodu náleží účastníci řízení podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém

pojištění, ve znění pozdějších předpisů, 5 let zpět od uplatnění nároku, tj. od 19. 9. 2006, neboť nárok uplatnila účastnice řízení dne 19. 9. 2011.

S tímto rozhodnutím žalobkyně nesouhlasila, podala proti němu námitky ze dne 3. 1. 2012, kde nesouhlasila s tím, že doplatek důchodu byl přiznán pouze 5 let zpětně. Jako podporu pro svoji námitku uvedla, že plný invalidní důchod jí byl přiznán rozhodnutím žalované ze dne 3. 1. 2003 a teprve v září 2011 dle osobního listu zjistila, že jí nebyla započtena doba od 1. 1. 1984 do 31. 12. 1984, přestože evidenční list od zaměstnavatele Výzkumného ústavu geologického inženýrství Brno byl na ČSSZ Praha doložen. Proto účastnice žádala, aby jí byla doplacena dopočtená doba od přiznání plného invalidního důchodu, tj. od 3. 1. 2003, s přihlédnutím, že se jednalo o chybu ve výpočtu v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení.

Po prostudování spisové dokumentace zjistila žalovaná, že účastnici řízení byla nově započtena doba pojištění za období od 1. 1. 1984 do 31. 12. 1984, kdy byla zaměstnána ve Výzkumném ústavu geologického inženýrství v Brně. Na tomto základu ČSSZ provedla v napadeném rozhodnutí přepočet plného invalidního důchodu. Den vzniku plné invalidity byl u účastnice řízení stanoven na den 3. 1. 2003. Dále v napadeném rozhodnutí žalovaná podrobně uvedla postup při výpočtu doměřené doby pojištění, jež se zobrazila ve zvýšení částky vyplácené na invalidním důchodu, na který soud odkazuje.

Na základě změny zákona o důchodovém pojištění – podle čl. II, bodu 8 zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, plný invalidní důchod, na který jí vznikl nárok před 1. lednem 2010 se ve výši, v jaké náležel ke dni 31. prosince 2009, považuje od 1. ledna 2010 za invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně. Účastnici řízení tudíž od 16. 2. 2011 náleží invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně ve výši 9.152,- Kč měsíčně.

Rozhodnutím č.j. ze dne 4. 1. 2011 bylo stanoveno v souladu s ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen zd), že účastnici řízení náleží od 16. 2. 2011 namísto invalidního důchodu pro invaliditu 3. stupně invalidní důchod pro invaliditu 2. stupně, neboť podle posudku Městské správy sociálního zabezpečení Brno vydaného dne 2. 12. 2010 v rámci první kontroly lékařské prohlídky konané po roce 2009 (kontrola proběhla 2. 12. 2010), již účastnice řízení nebyla uznána invalidní pro invaliditu 3. stupně, ale pouze invalidní pro invaliditu 2. stupně, neboť její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 50%.

Ve smyslu čl. II, bod 13, věty první, zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zd, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, platí, že byl-li plný invalidní důchod přiznán před 1. 1. 2010 a při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009, je zjištěn takový stupeň invalidity, který má za následek snížení výše invalidního důchodu, sníží se výše invalidního důchodu až od 13. splátky tohoto důchodu splatné po dni konání této prohlídky. Od 16. 12. 2011 náleží tedy účastnici řízení invalidní důchod pro invaliditu 2. stupně v celkové výši 5.691,- Kč měsíčně.

Podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Podle věty druhé citovaného ustanovení se důchod nebo jeho zvýšení doplatí nejvýše 5 let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení.

Toto ustanovení platí pokud se jednalo o důsledek nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení.

Rozhodnutím žalované ze dne 5. 2. 2003 byl účastníci řízení přiznán plný invalidní důchod. Při výpočtu výše tohoto důchodu však žalovaná nezohlednila dobu pojištění od 1. 1. 1984 do 31. 12. 1984, ačkoliv podklady byly žalované předány. Důchod tudíž nebyl účastníci řízení vyplácen ve správné výši v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení.

V souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. b) zdp a čl. II, bodu 14 zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., v platném znění, a některé další zákony, náleží účastníci řízení doplatek invalidního důchodu za období od 1. 1. 2006 do 15. 1. 2012.

Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala včas žalobu ze dne 2. 5. 2012, kde uplatnila pouze jedinou žalobní námitku, a to doplacení invalidního důchodu za období od 3. 1. 2003 do 1. 1. 2006. Žalobní námitku zdůvodnila tím, že ona se žádného porušení předpisů nedopustila, plný invalidní důchod jí byl přiznán od 3. 1. 2003 a teprve v září 2011 dle osobního listu zjistila, že jí nebyla započtena doba od 1. 1. 1984 do 31. 12. 1984, přestože evidenční list od zaměstnavatele Výzkumného ústavu geologického inženýrství Brno (kde pracovní poměr trval od 1. 1. 1980 do 31. 12. 1985) byl žalované doložen. Uvedla, že prostřednictvím MSSZ Brno, přípisem ze dne 19. 9. 2011 tento nárok uplatnila.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 21. 6. 2012 navrhla zamítnutí žaloby podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, neboť je přesvědčena, že žaloba není důvodná, neboť při výpočtu invalidního důchodu a stanovení jeho výše postupovala v souladu se zákonnými předpisy o důchodovém pojištění.

Žalovaná vyhověla žalobkyni na základě podané žádosti ze dne 19. 9. 2011, došlé žalované 29. 9. 2011 tak, že rozhodnutím ze 8. 12. 2011 dodatečně započetla dobu pojištění od 1. 1. 1984 do 31. 12. 1984 a přepočetla invalidní důchod ode dne jeho přiznání, tj. od 3. 1. 2003. Úpravu provedla podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., tzn. 5 let zpětně ode dne uplatnění žádosti od 19. 9. 2006. Na základě podaných námitek žalovaná vyhověla žalobkyni rozhodnutím ze dne 2. 2. 2012 zasláním doplatku již od 1. 1. 2006. Tento doplatek provedla v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Důchod nebo jeho zvýšení se podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zdp ve znění pozdějších předpisů doplatí ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod nebyl přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení.

Žalovaná ve svém vyjádření zmínila také čl. II, bod 14 zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zdp, zákon č. 582/1991 Sb. a některé další zákony, se důchod nebo jeho zvýšení za dobu od 1. 1. 2009 doplatí ve výši, v níž důchod správně náležel, nejvýše v rozsahu stanoveném právními předpisy účinnými ke dni 31. 12. 2008. Ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění účinném k 31. 12. 2008 stanoví, že pokud se zjistí, že důchod byl přiznán nebo vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, nejvýše však 3 roky nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení. Na rozdíl od současné právní úpravy toto ustanovení, ve znění účinném k 31. 12. 2008 nezohledňuje situaci, kdy byl důchod vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení. Účastníci řízení by tedy při prokázání nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení na základě zmíněných zákonných ustanovení náležel doplatek invalidního důchodu za dobu před 1. 1. 2009 do rozsahu tří let, tedy od 1. 1. 2006. Při výpočtu invalidního důchodu žalovaná v rozhodnutí o přiznání uvedené dávky od 3. 1. 2003 rozhodnutím ze dne 5. 2. 2003 nezohlednila dobu pojištění od 1. 1. 1984 do 31. 12. 1984, ačkoliv evidenční list důchodového pojištění měla k dispozici. V důsledku nesprávného postupu nebyl invalidní důchod vyplácen ve správné výši.

V souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. b) zdp a čl. II, bodu 14 zákona č. 306/2008 Sb. náleží proto žalobkyni doplatek invalidního důchodu nejdříve od 1. 1. 2006.

V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těchto hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede, přičemž soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasili. Má se též za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen. Vzhledem k tomu, že žalobkyně se ve stanovené lhůtě po poučení nevyjádřila, soud měl zato, že souhlasí s projednáním věci bez nařízení jednání (žalovaná s tímto postupem souhlasila), a proto ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

Po přezkoumání všech podkladů nacházejících se v soudním i správním spise žalované dospěl soud k závěru, že žaloba důvodná není.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně dne 9. 12. 2002 uplatnila žádost o přiznání plného invalidního důchodu, a to od 9. 12. 2002. Ze záznamu o jednání MSSZ Brno ze dne 26. 11. 2002 bylo zjištěno, že žalobkyně je plně invalidní podle § 39 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění a datum vzniku invalidity byl stanoven od 11. 10. 2002. Správní spis – dávkový spis žalobkyně vedený žalovanou - sice neobsahuje rozhodnutí, jímž byl přiznán žalobkyni plný invalidní důchod, ale z obsahu správního spisu vyplývá, že tento jí byl přiznán od 3. 1. 2003. Dávkový spis dále obsahuje osobní list důchodového pojištění ze dne 31. 1. 2003, kde namítaná doba pojištění od 1. 1. 1984 do 31. 12. 1984 není uvedena. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí, jímž byl žalobkyni přiznán plný invalidní důchod od 3. 1. 2003 nabylo právní moci a žalobkyně k dispozici měla osobní list důchodového pojištění,

nenamítala nezapočtení této doby.

Z přípisu ze dne 19. 9. 2011 sepsaného na MSSZ v Brně vyplývá, že žalobkyně teprve od tohoto data uplatnila žádost o zhodnocení zaměstnání od 1. 1. 1984 do 31. 12. 1984, když předtím tento nárok neuplatnila v domněnání, že dostačuje evidenční list od svého zaměstnavatele, který tuto dobu zaměstnání obsahoval. V námitkách sepsaných dne 3. 1. 2012, které podala proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2011 uvedla, že v září 2011 dle osobního listu zjistila, že jí nebyla započtena doba od 1. 1. 1984 do 31. 12. 1984, přestože evidenční list od zaměstnavatele Výzkumného ústavu geologického inženýrství Brno byl na ČSSZ Praha doložen. Rozhodnutím ze dne 8. 12. 2011 jí byl plný invalidní důchod zvýšen o dodatečně nově prokázanou dobu pojištění, ale doplatek jí by vyplacen 5 let zpětně od uplatnění nároku, tj. od 19. 9. 2006. Proto navrhla, aby podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) věty třetí zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jí byla doplacena dopočtená doba od přiznání plného invalidního důchodu, tj. od 3. 1. 2003 vzhledem k tomu, že se jednalo o chybu ve výpočtu v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení.

Rozhodnutím ze dne 8. 12. 2011 žalovaná zvýšila žalobkyni od 3. 1. 2003 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 a 5 zákona č. 155/1995 Sb. na částku 6.530,- Kč. Osobní list důchodového pojištění vypracovaný k tomuto rozhodnutí ze dne 3. 11. 2011 neobsahuje zhodnocení doby v roce 1984, jak žalobkyně poukázala.

Na základě výše zjištěných skutečností soud dospěl k závěru, že žalovaná se dopustila pochybení, ale při vydání napadeného rozhodnutí, kterým změnila rozhodnutí ze dne 8. 12. 2011 postupovala správně, když v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a čl. II, bodu 14 zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, náleží žalobkyni doplatek invalidního důchodu za období od 1. 1. 2006 do 15. 1. 2012, tj. 5 let zpětně. Žalovaná rozhodla v souladu s ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů tak, že pokud dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo, že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit. S ohledem na tyto skutečnosti rozhodla žalovaná tak, jak je ve výroku uvedeno, tedy že účastníci řízení náleží doplatek invalidního důchodu za období od 1. 1. 2006 do 15. 1. 2012. Správně také bylo rozhodnuto, že zvýšení invalidního důchodu bylo provedeno od 3. 1. 2003. Zde v tomto případě soud poukazuje na to, že zvýšení přepočítala žalovaná správně od doby 3. 1. 2003, ovšem doplatek invalidního důchodu mohla provést pouze v zákonem stanových mezích, tj. 5 let zpětně. Jinou možnost žalovaná neměla, proto soud po zhodnocení výše uvedených důkazů žalobu žalobkyně podle § 78 odst. 7 zamítl jako nedůvodnou.

I když soud uvádí, že žalovaná pochybila tím, že opomněla žalobkyni zhodnotit dobu pojištění od 1. 1. 1984 do 31. 12. 1984, jiné možnosti nápravy podle platných právních předpisů neměla. Žalobkyně tedy má možnost ještě postupovat v občanskoprávním řízení o náhradu škody proti žalované, ale nikoliv ve správním řízení.

Vzhledem k výše uvedenému, kdy soud žalobu žalobkyně zamítl, rozhodl o nákladech řízení tak, že žalobkyně ve věci úspěch neměla, žalované náhrada nákladů řízení nenáleží ze

zákona, proto v souladu s ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. rozhodl o nákladech řízení tak, že je žádnému z účastníků nepřiznal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. září 2012

Za správnost vyhotovení:

JUDr. Jarmila Ďásková, v.r.
samosoudkyně